

og Kirkeby Sogne, men ogsaa mod Kværndrup Sogn, ikke at tale om det store Gislev Sogn, der faar meget længere til Valgstedet. Det forekommer mig, at saa længe der ikke er andre Befvemmeligheder ved Gudme end Udsigten til en Gang at faa en Jærnbane-station der, er det for tidligt at flytte Valgstedet i denne Valgkreds. Vælgerne ere nu vante til at tage til Kværndrup, og der er der de nødvendige Lokaliteter. Naar den Dag kommer, at Gudme faar en Jærnbane-station, og det viser sig, at Jærnbanevejene fra de forskjellige større Sogne i Kredsen til denne Station ere rimelige og bekvemme for Kredsens Vælgere, er det ikke nogen vanskelig Sag at faa en Forandring i Valgkredsloven paa dette Punkt. Med Hensyn til et andet foreslået Forslag, det af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (P. Holm) stillede Forslag, som gaar ud paa at forandre Lovens Titel til: „Forslag til Lov om en midlertidig Lov om Fordelingen af Folketingsvalgkredse“, skal jeg sige, at dette Forslag kan jeg give min Stemme. Jeg be-
 trækker ogsaa det foreliggende Forslag som en midlertidig Foranstaltning, og mit Ønske er, at naar Tiden dertil er moden, at komme til en Grundlovsforandring paa dette Punkt, men jeg antager ikke, at nogen i dette Øjeblik mener, at Tiden er moden til en Grundlovs-kamp om dette ene Spørgsmaal, thi det er sikkert, at rejser man en Grundlovs-kamp om dette ene Spørgsmaal, vil man selvfølgelig faa adskillige andre Spørgsmaal med ind derunder. Jeg stemmer derfor for Flertallets Indstilling, men skal ogsaa gerne stemme for dette Ændringsforslag sammen med det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (P. Holm).

Leth-Øspensen: Ja, det er ikke i Anledning af den Forestilling, som det ærede Medlem, der nu ligger sig, gav til bedste, at jeg har forlangt Ordet. Jeg havde nemlig forlangt det før, men nu kommer jeg vel ogsaa til at nævne det, som det ærede Medlem vilde gøre et større Nummer ud af, det, han oplæste af en lille Pjece, jeg udgav for et Par Aar siden. Jeg antager, at ærede Medlemmer vilde have lagt Mærke til, at denne Oplæsning ikke nær gjorde den Virkning, man vist forudsatte. Jeg er nemlig vis paa, at Flertallet af de ærede Medlemmer fandt, at det, som staar i den Pjece, er, kun med en lille Omkringning, det samme, som jeg har hævdet under hele denne Sags Behandling baade i Aar og i Fjor. Det er jo fuldstændig bekendt, og jeg har ikke lagt fjerneste Skul paa, at jeg ikke er enig i et og alt med det ærede Mindretal

og indtager et Særstandpunkt. Det troede jeg ikke, at nogen vilde komme og fortælle, at jeg ikke havde gjort, for det troede jeg at have lagt ret tydelig for Dagen, og saa synes jeg, at det ærede Medlem kunde have sparet sig den Ulejlighed, han maa have haft med at faa fat i denne lille Bog, og det tror jeg, han har haft. Jeg havde jo ogsaa hørt i Dag, at der skulde laves noget om denne lille Bog og har derfor ogsaa villet have fat i den, men jeg har ikke været saa heldig, saa jeg kan ikke sige, om det ærede Medlem har læst rigtigt, men jeg antager dog, at hans Citater ere rigtige. Jeg skal ikke gøre Gengæld ved at se at faa fat i „Asjens Amtsavis“ eller hvad det nu er, det Papir hedder, som det ærede Medlem har sat sit Navn paa derovre. Der kunde man jo muligvis ogsaa finde ganske artige Ting. Det skal jeg her ved 3dje Behandling staane Tingets Medlemmer for. Jeg tror som sagt, at jeg kan springe dette Kapitel over, da jeg synes, at det ikke gjorde den Virkning, som Meningen med det var, og hvis der skulde være nogen, som havde Øst til at undersøge dette nærmere, skal jeg henvise til at læse Pjeccen og læse mine Udtalelser her i Rigsdagen. De ville da se, at der er en ganske god Overensstemmelse mellem dem. Det, jeg derimod vilde tale om, var den Ændring, som jeg har tilladt mig at stille. Jeg maa da allerførst takke den højtærede Minister for den Modtagelse, det fik. Den højtærede Minister sagde ganske vist ikke meget til det, men jeg er ganske vis paa, at jeg ikke har misforstaaet Ministeren, naar jeg siger, at jeg ikke opfattede Ministeren, som om han vilde ignorere det. Han sagde nemlig kun nogle faa Ord, men deri laa i Virkeligheden en meget stærk Anerkendelse af Forslaget. Ministeren udtrykte sig saaledes, at han havde set nøjere paa Sagen, og han var ikke kommen til det Resultat, at det var væsentlig bedre end Flertallets Forslag. Jeg vil nu spørge ærede Medlemmer, om de ikke ere enige med mig i, at deri ligger en stor Indrømmelse, naar den højtærede Minister, som ellers staar sammen med Flertallet, maa sige, at han dog finder det bedre end Flertallets. Det er derfor lidt inkonsekvent af Ministeren, efter at han har udtalt dette, at han af den Grund vil slutte sig til Flertallet. Jeg synes, at naar han erkender, det er bedre, selv om det kun er uvæsentligt, maatte der have været Grund for Ministeren til at holde paa mit Forslag. Midlertid kan jeg forstaa, at der selvfølgelig tages noget Partihensyn til de Folk, man til dagligdags staar sammen med, det maa selvfølgelig baade de enkelte Med-